

Απάντηση του κ. Liikanen εξ ονόματος της Επιτροπής

(11 Ιουλίου 2002)

Η διαφήμιση φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση ρυθμίζεται κατά κύριο λόγο από τα άρθρα 86 έως 100 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση⁽¹⁾.

Όσον αφορά την απευθυνόμενη στο κοινό διαφήμιση φαρμάκων, το άρθρο 88, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ προβλέπει ότι τα κράτη μέλη απαγορεύουν την απευθυνόμενη στο κοινό διαφήμιση φαρμάκων που μπορούν να χορηγηθούν μόνο με ιατρική συνταγή. Η μόνη εξαίρεση από την αυστηρή αυτή απαγόρευση καθορίζεται στο άρθρο 88, παράγραφος 4, της ίδιας οδηγίας σύμφωνα με την οποία η απαγόρευση δεν εφαρμόζεται στις εκστρατείες εμβολιασμού που είναι εγκεκριμένες από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Εκτός από την εξαίρεση αυτή, απαγορεύεται η διαφήμιση στο κοινό φαρμάκων που χορηγούνται μόνο με ιατρική συνταγή.

Όσον αφορά τη διαφήμιση φαρμάκων σε πρόσωπα εξουσιοδοτημένα να χορηγούν τις σχετικές συνταγές ή να προμηθεύουν το φάρμακο, προβλέπονται ειδικές διατάξεις στα άρθρα 91 έως 96 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ. Οι διατάξεις αυτές κατά κανόνα δεν απαγορεύουν τη διαφήμιση φαρμάκων που χορηγούνται μόνο με ιατρική συνταγή. Συνεπώς, οι φαρμακευτικές εταιρείες μπορούν να διαφημίζουν ακόμη και φάρμακα που χορηγούνται μόνο με ιατρική συνταγή σε αυτήν την κατηγορία προσώπων.

Στο ειδικό πλαίσιο της τηλεοπτικής διαφήμισης, πρέπει να τηρείται η συγκεκριμένη απαγόρευση του άρθρου 14 της οδηγίας του Συμβουλίου 89/552/ΕΟΚ της 3ης Οκτωβρίου 1989 για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων⁽²⁾. Η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι απαγορεύεται η τηλεοπτική διαφήμιση φαρμάκων και θεραπευτικών αγωγών που χορηγούνται μόνο με ιατρική συνταγή στο κράτος μέλος, στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός.

Προς το παρόν, αναθεωρούνται ορισμένα μέρη της φαρμακευτικής νομοθεσίας. Η πρόταση της Επιτροπής⁽³⁾ περιλαμβάνει ορισμένες τροποποιήσεις του άρθρου 88 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ για τη βελτίωση της ενημέρωσης σχετικά με ορισμένα φάρμακα που χορηγούνται μόνο με ιατρική συνταγή. Πρέπει, ωστόσο, να διατηρηθεί η αυστηρή απαγόρευση κάθε είδους διαφήμισης των εν λόγω φαρμάκων.

(¹) ΕΕ L 311 της 28.11.2001.

(²) ΕΕ L 298 της 17.10.1989.

(³) COM(2001)404 τελικό.

(2002/C 301 E/230)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1734/02**υποβολή: Cristiana Muscardini (UEN) προς την Επιτροπή**

(17 Ιουνίου 2002)

Θέμα: Αναγνώριση της θεραπείας με φυσικά μέσα

Κατά την τελευταία δεκαετία έχουν αναπτυχθεί και εξαπλωθεί ορισμένες τεχνικές με στόχο την πρόληψη των ασθενειών, την ευεξία και γενικότερα τη βελτίωση της ποιότητας ζωής. Συνδέονται συχνά με τύπους «εναλλακτικής ιατρικής» (βελονισμό, ομοιοπαθητική, φυτοθεραπεία, κ.λπ.) για να γίνεται διάκριση από τις αναγνωρισμένες ιατρικές μεθόδους που εφαρμόζονται από τις εθνικές υπηρεσίες υγείας. Αυτά τα είδη θεραπείας αναγνωρίζονται πλέον διεθνώς ως ασφαλή βοηθήματα για την υγεία και την ευεξία και είναι ιδιαίτερος χρήσιμα στην προληπτική ιατρική υπό την προϋπόθεση ότι αυτοί που τα εφαρμόζουν είναι καταρτισμένοι επαγγελματίες. Υπάρχουν επίσης οι λεγόμενοι «επαγγελματίες υγείας και καλής σωματικής κατάστασης» όπως οι επαγγελματίες νοσοκόμοι, φυσιοθεραπευτές, αισθητικοί, μασέρ μεθόδου σιάτσου, ρεφλεξιολόγοι, βοταναλόγοι, εκπαιδευτές θεραπευτικής γυμναστικής, προσωπικοί γυμναστές, κ.λπ., οι οποίοι (τουλάχιστον στην Ιταλία) έχουν παρακολουθήσει μαθήματα πρακτικής κατάρτισης διάρκειας περίπου 1.000/1.2000 ωρών για τρία/τέσσερα έτη. Τα μαθήματα αυτά καθώς και η εφαρμογή πρακτικών με φυσικές μεθόδους εξαπλώνονται ολοένα και περισσότερο, ενισχύοντας την ικανότητα του σώματος να αυτοθεραπεύεται χρησιμοποιώντας φυσικές ουσίες (βότανα, αιθέρια έλαια, άνθη Bach, κ.λπ.).

Μπορεί η Επιτροπή να αναφέρει εάν αυτό το σχετικά νέο φαινόμενο είναι ευρέως διαδεδομένο στις χώρες της Ένωσης και αν ναι, σε ποιες;

Γνωρίζει κάποιες επιστημονικές μελέτες σχετικά με την αξιοπιστία αυτών των πρακτικών;

Σε ποιες χώρες αναγνωρίζεται το επάγγελμα του θεραπευτή με φυσικά μέσα;

Υπάρχει τίτλος ευρωπαϊκής αναγνώρισης;

Εάν ναι, θεωρεί χρήσιμο και σωστό να λάβει μέτρα για την προώθηση της αναγνώρισης αυτού του είδους της προληπτικής θεραπείας για την εξασφάλιση της σωματικής ευεξίας;

Απάντηση του κ. Bolkestein εξ ονόματος της Επιτροπής

(24 Ιουλίου 2002)

Ο αξιότιμος βουλευτής αναφέρεται σε μη συμβατικά είδη ιατρικής και σε επαγγέλματα που υφίστανται στον τομέα αυτό. Τα επαγγέλματα αυτά, σε γενικές γραμμές, αναπτύχθηκαν στην Κοινότητα τις τελευταίες δεκαετίες, πλην όμως, βάσει των πληροφοριών που διαθέτει η Επιτροπή, δεν υπάρχει ευρύτατη παραδοχή της ανεξάρτητης επιστημονικής και θεραπευτικής αξίας ορισμένων τουλάχιστον από τις δραστηριότητες αυτές.

Κατά γενικό κανόνα εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να καθορίσει κατά πόσο μια επαγγελματική δραστηριότητα πρόκειται να κατοχυρωθεί νομικά ή όχι. Επιπλέον, όσον αφορά τα επαγγέλματα που αναφέρονται στην ερώτηση του αξιότιμου μέλους, δεν υπάρχει σε κοινοτικό επίπεδο συντονισμός των όρων εκπαίδευσης και κατάρτισης. Επομένως δεν υφίσταται «ευρωπαϊκή αναγνώριση» των επαγγελμάτων αυτών, καθόσον τα ονόματα των επαγγελματικών διπλωμάτων ή τίτλων που σχετίζονται με τα επαγγέλματα αυτά δεν περιλαμβάνονται σε καμία νομικά δεσμευτική πράξη της κοινοτικής νομοθεσίας.

Μπορεί να υπάρχουν στα κράτη μέλη επαγγέλματα που δεν είναι νομικά κατοχυρωμένα. Τα κράτη μέλη εξακολουθούν να ασκούν τη διακριτική ευχέρεια που έχουν ως προς το αν θα ρυθμίσουν κάποιο τομέα δραστηριοτήτων και με ποιο τρόπο. Η Επιτροπή δεν γνωρίζει πάντα εάν κάποιο επάγγελμα είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο ή όχι στα διαφορετικά κράτη μέλη. Εντούτοις, η Επιτροπή έχει πληροφορίες για το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτή: το επάγγελμα αυτό υπόκειται σε νομοθετικές ρυθμίσεις υπό 22 διαφορετικούς τίτλους σε όλα τα κράτη μέλη συν την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία. Παρομοίως, το επάγγελμα του εργασιοθεραπευτή ρυθμίζεται νομοθετικά σε 13 κράτη μέλη (όλα εκτός από την Αυστρία και τη Σουηδία) συν την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία. Το επάγγελμα του «naturopath» (θεραπευτής με φυσικά μέσα) υπόκειται σε ρυθμίσεις μόνο στη Νορβηγία από τις χώρες της Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΕ/ΕΟΧ).

Ένα επάγγελμα θεωρείται νομοθετικά κατοχυρωμένο όταν υπάρχει διοικητική, κανονιστική ή άλλη νομική απαίτηση για την κατοχή διπλώματος ή άλλου επαγγελματικού τίτλου σπουδών για την άσκηση του. Στην περίπτωση που κάποιος επιδιώκει την αναγνώριση του διπλώματός του προκειμένου να ασκήσει ένα νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα σε τομέα της μη συμβατικής ιατρικής σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο απέκτησε τον επαγγελματικό τίτλο σπουδών, μπορεί, ανάλογα με το επίπεδο σπουδών που αναγνωρίζονται από το δίπλωμα, να ισχύει μια από τις εξής δύο οδηγίες: Η οδηγία του Συμβουλίου 89/48/ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών⁽¹⁾ (A-levels ή ισοτίμο + τρία έτη) ή η οδηγία του Συμβουλίου 92/51/ΕΟΚ της 18ης Ιουνίου 1992 σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης⁽²⁾, το οποίο καλύπτει τα διπλώματα, τις βεβαιώσεις και άλλους τίτλους επαγγελματικής κατάρτισης σε χαμηλότερο επίπεδο από εκείνο που καλύπτεται από την οδηγία 89/48/ΕΟΚ.

Η αναγνώριση που προβλέπεται σε αυτές τις οδηγίες θεμελιώνει το δικαίωμα άσκησης συγκεκριμένου νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος υπό τους ίδιους όρους με τους κατόχους των εθνικών διπλωμάτων. Εντούτοις, σε περίπτωση ύπαρξης ουσιαστικών διαφορών μεταξύ των προσόντων και της εμπειρίας του υποψηφίου και των απαιτήσεων του κράτους υποδοχής, το κράτος αυτό μπορεί να επιβάλει αντισταθμιστικό μέτρο στον υποψήφιο υπό μορφή περιόδου σχετικής επαγγελματικής εμπειρίας, δοκιμής επάρκειας ή περιόδου επιβλεπόμενης πρακτικής άσκησης.

Εμπόδιο στο δικαίωμα αναγνώρισης μπορεί να προκύψει εάν ένα κράτος μέλος κατατάσσει μερικές ή όλες τις σχετικές δραστηριότητες σε άλλο επάγγελμα, όπως αυτό του γιατρού. Σε αυτήν την περίπτωση, δεν υπάρχει σε αμφότερα τα κράτη μέλη το ίδιο επάγγελμα και ο επαγγελματίας που επιθυμεί να μεταναστεύσει θα πρέπει να θεμελιώσει δικαίωμα για το διαφορετικό επάγγελμα που αναγνωρίζεται στο κράτος μέλος υποδοχής, προκειμένου να είναι σε θέση να ασκήσει τις δραστηριότητες που επιφυλάσσονται στο επάγγελμα αυτό. Το Δικαστήριο έχει επιβεβαιώσει το δικαίωμα των κρατών μελών να επιφυλάσσουν συγκεκριμένες δραστηριότητες σε ορισμένα επαγγέλματα σε περίπτωση που η κοινοτική νομοθεσία δεν ορίζει διαφορετικά⁽³⁾.

Η Επιτροπή δεν προτιμάται προς το παρόν να προωθήσει την αναγνώριση συγκεκριμένων μορφών προληπτικής θεραπείας, δεδομένου ότι πρωταρχικό συμφέρον και αρμοδιότητα για τον τομέα αυτό έχουν τα κράτη μέλη τα οποία αποφασίζουν ποια μέτρα θα λάβουν σύμφωνα με την πολιτική δημόσιας υγείας και τις άλλες πολιτικές που εφαρμόζουν.

(¹) ΕΕ L 19 της 24.1.1979.

(²) ΕΕ L 209 της 24.7.1992.

(³) Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, απόφαση της 1/1/2001 στην υπόθεση C-108/96 «McQueen».

(2002/C 301 E/231)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1737/02

υποβολή: Jens-Peter Bonde (EDD) προς την Επιτροπή

(17 Ιουνίου 2002)

Θέμα: Κανόνες που διέπουν τους μειοδοτικούς διαγωνισμούς

Πώς σχολιάζει η Επιτροπή τις επικρίσεις σχετικά με τους κανόνες που εφαρμόζει η Ε.Ε. στον τομέα των μειοδοτικών διαγωνισμών, όπως εκφράζονται από τους Jesper Fabricius και Rene Offersen της εταιρείας Lett & Co. και αναφέρονται στην εφημερίδα Børsen της 31ης.5.2002;

Απάντηση του κ. Bolkestein εξ ονόματος της Επιτροπής

(26 Ιουλίου 2002)

Η Επιτροπή, προφανώς, δεν συμφωνεί με τη γενίκευση των κ.κ. Fabricius και Offersen, σύμφωνα με την οποία οι οδηγίες περί «δημοσίων συμβάσεων» τείνουν να είναι «απίστευτα αυστηρές και τυπολατρικές ... και συνιστούν οι ίδιες το μεγαλύτερο εμπόδιο για μια αποτελεσματική πολιτική στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων». Την εξαιρετικά αρνητική αυτή θεώρηση δεν συμμερίζονται, εξάλλου, ούτε οι κ.κ. Treumer και Vesterdorff (¹), οι οποίοι, μεταξύ άλλων, υπογραμμίζουν τη χρησιμότητα των οδηγιών για την αποφυγή διακρίσεων μεταξύ των οικονομικών παραγόντων — για το σκοπό αυτό ο κ. Vesterdorff τάσσεται υπέρ της μείωσης των ορίων, προκειμένου «να ενισχυθεί η διαφάνεια και η ίση μεταχείριση στον ανταγωνισμό».

Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι μια μελέτη που έγινε, μεταξύ άλλων, σε οκτώ κράτη μέλη το 2000 από δύο γάλλους γενικούς οικονομικούς επιθεωρητές, τους κ.κ. Bayle και Jochum, καταδεικνύει ότι η καλή εφαρμογή των κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων επιτρέπει οικονομίες της τάξεως του 5 % έως 30 %, ανάλογα με το κράτος μέλος και τη φύση των αγορών.

Εκτός από την παραπάνω γενίκευση, το άρθρο τονίζει την ανάγκη διαλόγου μεταξύ των οικονομικών παραγόντων, ιδιαίτερα για συμβάσεις πιο περίπλοκες, όπως οι συμβάσεις στον τομέα της πληροφορικής, καθώς επίσης και την ανάγκη για ελαστικότητα όσον αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές. Η Επιτροπή γνωρίζει ότι σε ορισμένες περιπτώσεις θα ήταν επιθυμητό να προβλεφθούν δυνατότητες διαλόγου -κατάλληλα πλαίσιοι, ώστε να τηρούνται οι αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας — για τη σύναψη ιδιαίτερα περίπλοκων συμβάσεων. Αυτός είναι ο λόγος που η Επιτροπή, μέσα στο πλαίσιο της αναμόρφωσης των κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων που είναι σήμερα σε ισχύ, έχει προτείνει μια νέα διαδικασία -τον «ανταγωνιστικό διάλογο», η οποία μπορεί να ακολουθηθεί για τη σύναψη τέτοιου είδους συμβάσεων.

Η πολιτική συμφωνία που δόθηκε στις 21 Μαΐου 2002 επικυρώνει, επίσης, τη γραμμή που ακολουθεί η Επιτροπή αποβλέποντας ακριβώς στην ισότιμη αντιμετώπιση των τεχνικών προδιαγραφών που ορίζονται αναφορικά με μια συγκεκριμένη προτυποποίηση και των τεχνικών προδιαγραφών που ορίζονται βάσει παροχών και επιδόσεων - εξασφαλίζοντας παράλληλα και στις δύο περιπτώσεις την τήρηση των θεμελιωδών αρχών του κοινοτικού δικαίου στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων.

Η Επιτροπή, επομένως, δεν δύναται παρά να ασπασθεί την ευχή του κ. Fabricius να θέσει η μέλλουσα δανική προεδρία αυτό το θέμα σε υψηλή προτεραιότητα και θα ήθελε να εκφράσει και τη δική της ευχή για μια ταχεία δεύτερη ανάγνωση.

(¹) Λέκτορας στη Σχολή Ανωτάτων Εμπορικών Σπουδών της Κοπεγχάγης και Προϊστάμενος Μονάδας στην «Ένωση Βιοτεχνών» [ένωση μικρομεσαίων επιχειρήσεων (MME)], αντίστοιχα. Και οι δύο, επίσης, μνημονεύονται στο άρθρο.